

Ledelse af det
TVÆRERGÅENDE
SAMARBEJDE

BERETNING

ÅRSMØDE 15.-16. NOVEMBER 2018

Udgivet af BKF 2018

Redaktør: Anne Sofie Salling Rasmussen

Portrætfotos: Jesper Kongsted

Andre fotos: Colourbox

Layout og tryk: Eks-Skolens Grafisk Design & Tryk

INDHOLD

FORORD	5
1. LEDELSE AF DET TVÆRGÅENDE SAMARBEJDE	7
2. DIGITALISERING PÅ BØRNE- OG UNGEOMRÅDET	8
3. FORENINGENS INTERNE ARBEJDE	10
4. DAGTILBUD	11
5. MEST KULTUR FOR PENGENE	13
6. KVALITET I FOLKESKOLEN – VI MENER DET	17
7. BØRN OG UNGES TRIVSEL ER ET FÆLLES ANSVAR	19
8. UNGEOMRÅDET PÅ DEN POLITISKE DAGSORDEN	21
9. ÅRETS HØRINGSSVAR	24
BESTYRELSEN	27
DAGSORDEN FOR GENERALFORSAMLING	28
REGNSKAB 2017	29
REVISORPÅTEGNING	30
BUDGETFORSLAG 2019	31

FORORD

Børne- og Kulturchefforening arbejder for at give alle børn og unge de bedste forudsætninger for et godt liv. Det er tilgangen til de opgaver, som foreningen bliver mødt med.

Vi er en forening af kommunale direktører og chefer, som brænder for at gøre en forskel for børn og unge. Derfor har vi altid fokus på, hvordan vi kan være med til at højne kvaliteten i vores virke, og har fokus på, at det skal gøre en forskel for børn, unge og deres familier.

Det gør vi ved at bringe vores viden fra den kommunale praksis i spil gennem dialog med vores omverden. Men vi gør det også i lige så høj grad ved at være et kollegialt netværk for vores medlemmer. Her mødes medlemmerne på regionalt plan, og udveksler erfaringer, koordinerer samarbejde imellem kommuner og giver støtte og sparring i forhold til de faglige udfordringer, vi møder i vores hverdag.

Foreningen bygger på et stærkt fundament af aktive medlemmer. Både de som er aktive i de regionale møder og netværk, og de som vælger at gå ind i foreningsarbejdet på nationalt niveau. At så mange medlemmer tager del i BKF's aktiviteter er med til at gøre en forskel for børn og unge. Vi bygger vores arbejde på viden fra alle medlemmer. Vi samler viden og erfaringer op fra regionalt niveau og føre det med ind i arbejdet på nationalt niveau.

Så tak til alle jer medlemmer, som aktivt tager del i Børne- og Kulturchefforeningens aktiviteter.

Og til alle vores samarbejdspartnere, husk af BKF er en stærk faglig partner både nationalt og regionalt. Vi står altid gerne til rådighed med viden, dialog og faglig input.

God læselyst

Ane Stallknecht
FORMAND FOR BØRNE- OG KULTURCHEFFORENINGEN.

1.

LEDELSE AF DET TVÆRGÅENDE SAMARBEJDE

Børne- og Kulturchefforeningens bestyrelse har hvert år et særligt tema eller perspektiv for årets arbejde i BKF. Det betyder, at vi igennem årets aktiviteter; bestyrelsesmøder, fællesmøder for landsdækkende netværk og regionsbestyrelser og ikke mindst årsmødet, går i dybden med et særligt perspektiv på vores ledelsesopgave.

I foråret kom ledelseskommisionens anbefalinger under overskriften »Sæt borgeren først«. Vi har, som kommunal chefforening, naturligvis fulgt ledelseskommisionens arbejde tæt, men har også set på ledelsesopgaven fra vores eget perspektiv, mens vi ventede på ledelseskommisionens rapport. Sidste år tog vi således fat om temaet »Ny syntese for offentlig ledelse«. Det har vi fulgt op på i år med at gå skridtet videre og se på ledelse af det tværgående samarbejde.

De komplekse opgaver og udfordringer kan ikke løses inden for én lovgivning, én budgetkonto, ét ledelsesansvar. Ofte går løsningerne på tværs, ligesom de børn, unge og familier, som er centrum for vores arbejde, også lever deres liv på sociale arenaer på tværs af skole, fritid og familie.

Derfor opnår vi heller ikke succes med vores indsatser, hvis vi alene fastholder at løse opgaverne inden for snævre organisatoriske rammer.

De komplekse opgaver kalder på, at der, foruden at sætte borgeren i centrum, også er fokus på en høj faglighed og den professionelle relation. Det sidste gælder både i forhold til borgeren men også i høj grad i forhold til samarbejdspartnere. Kendskab til og nysgerrighed overfor professioner og rationalerne bag opgaveløsningen er helt centralt for opgaveløsningen.

Vi er opmærksomme på, at langt de fleste opgaver løses indenfor de enkelte fagområder, men denne opmærksomhed kan også gøre os »blinde« overfor, om der kunne være brug for vores viden

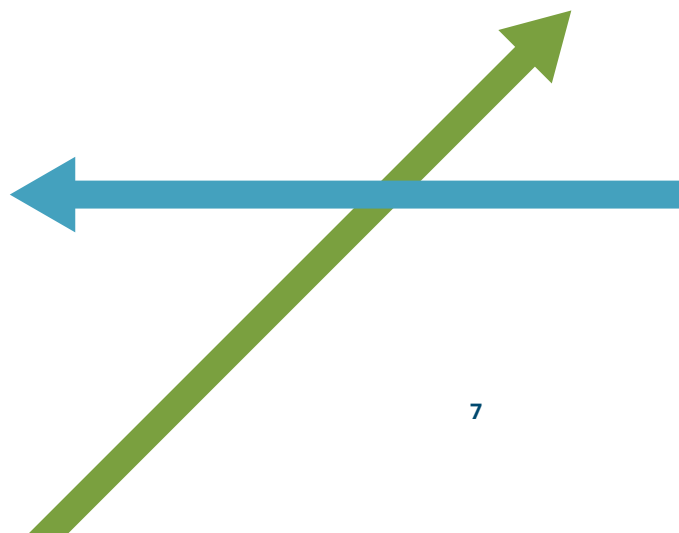
i områder, der ligger lidt længere væk end dér, hvor vi almindeligvis befinder os.

Det stiller krav til os som ledere, og det er de krav til ledelsesopgaven, vi har udforsket det seneste år. Kulminationen på arbejdet sker på foreningens årsmøde, hvor vi præsenterer en central udfordring, som gerne skal inspirere vores medlemmer til at opnå succes med ledelse af de tværgående opgaver.

Foreningens kontinuerlige fokus på ledelsesdagsorden betyder, at vi i dag ikke kun markerer os på de faglige dagsordener med vidensbaserede faglige perspektiver. Vi inddrager ledelsesperspektivet i alle faglige og politiske dagsordener på alle fagområder. Vi går til vores arbejde med et ledelsesperspektiv. Hvordan kan ledelse spille ind på at højne kvaliteten og sikre, at vi opnår de ønskede resultater af vores indsatser i kommunerne?

Det betyder, at der er bud efter foreningen på en anden måde end tidligere. BKF bliver inviteret som oplægsholdere for KL, for de faglige organisationer og for andre vi samarbejder med. Temaet er ofte ledelse generelt og ikke mindst den faglige ledelses betydning for, hvordan vi lykkes med de kommunale indsatser.

Og netop dét er BKF's kerneopgave: at indgå i dialog om, hvordan vi som ledere kan bidrage til at løfte kvaliteten og ikke mindst livskvaliteten for de børn og unge, vi hver dag er i kontakt med. ●

2.

DIGITALISERING PÅ BØRNE- OG UNGEOMRÅDET

I de senere år er der kommet en øget anvendelse og udvikling af de digitale platforme på 0-18-årsområdet. Dels for at leve op til kravene om beskyttelse af borgernes data, dels for at effektivisere og udvikle praksis generelt via digitalisering. BKF er på mange niveauer og i mange fora involveret i udviklingen og processerne, og forventer også i det kommende år at bruge en del kræfter på det arbejde.

BKF ser digitalisering som et nødvendigt tiltag for at skabe kvalitet ikke bare i kerneopgaven med børns læring og trivsel, men i alle de forhold, der rammesætter vores arbejde. Vi oplever dog, at der fortsat mangler redskaber og systematikker, som i tilstrækkelig grad kan hjælpe os med at følge børn og unges progression samt kvaliteten i og effekten af de indsatser vi gør. Redskaber og systematikker, som understøtter, at det sker på en brugervenlig og effektiv måde samt præsenteres overskueligt. Det forventer vi fortsat vil fylde en del i foreningens arbejde i de kommende år.

BKF følger udviklingen af AULA tæt, og vi er især optaget af brugerperspektivet, så systemet kan bruges på tværs af daginstitutioner og skoler på en sammenhængende og hensigtsmæssig måde. Vi er optaget af, at den samlede brugerportalsløsning reelt skaber overblik og hjælper brugerne. Systemet skal skabe rammer for brugerne, som ideelt set forenkler arbejdsgangene for medarbejderne og mindsker den tid, der skal bruges digitalt til fordel for tid med børnene.

Det samme gør sig gældende for opdateringen af sagsbehandlingssystem DUBU til version 3.0, som nu er udbygget med effektmåling og kvalitetsudvikling. Her har vi også været optaget af brugerperspektivet og haft fokus på at udvikle et værktøj, der kan dokumentere de gode resultater. Så vi

reelt kan følge børn og unges trivsel, og i hvilken grad vi lykkes med indsatserne ift. at sikre barnets udvikling.

Vi er som forening generelt positive overfor, hvordan digitalisering af vores kerneydelser kan finde sted. Men det skal ske på en måde, hvor det løfter kvaliteten og skaber nye innovative løsninger, som er til gavn for læring og skolens udvikling. Vi er derimod mere skeptiske og nysgerrige overfor mulighederne for at hente en økonomisk effektiviseringsgevinst via digitalisering af kerneydelserne.

Vi er i kommunerne vant til at håndtere særligt følsomme persondata og agere retsmæssigt i forhold til at behandle følsomme data korrekt. Men i år er der med den nye persondataforordning stillet nye og mere skærpede krav til vores håndtering af persondata.

Forordningen er vidtrækkende og kan, hvis den tolkes meget strengt, spænde ben for den nuværende praksis ift. kommunikation imellem institution og forældre, i brugen af digitale læremidler, ophængning af billeder af børnene på institutionerne etc. Hvad må vi og hvad må vi ikke?

Det er især ift. den risikovurdering, der skal foretages i forhold til opbevaring af data, som kan være uklare.

Generelt kan meget gøres ved at gå til opgaven med almen sund fornuft. Men derudover er BKF optaget af, at der foretages en risikovurdering i forhold til eksisterende praksis, så der ikke skal ske unødvendige og u hensigtsmæssige praksisændringer i situationer, hvor risikoen er meget lav. Tilsvarende skal praksis ændres i de situationer, hvor der reelt håndteres følsomme persondata på en usikker måde. BKF ser et stort behov

for nationale vejledninger herom målrettet praksisfeltet, og vi står til rådighed med al vores viden og erfaringer.

Derudover er der et behov for et tæt samspil mellem systemleverandører og KL samt ministerier om håndteringen af de dilemmaer, som opstår i brugen

af digitale læremidler og diverse digitale platforme i forhold til opbevaring af oplysninger, som er omfattet af persondataloven.

BKF vil også fremadrettet følge udviklingen, og vi har fokus på de udfordringer, der kan opstå i forhold til den øgede digitalisering i vores hverdag. ●

3.

FORENINGENS INTERNE ARBEJDE

Foreningsåret blev indledt med et kommunalvalg, som for mange af medlemmerne bød på nye kommunalpolitikere, nye udvalgskonstellationer og ny borgmester.

Det sætter sit præg ikke bare for os som medlemmer, men også som forening. De, som vælger at gå aktivt ind i foreningsarbejde, gør det med stor passion for deres fag og med stor faglighed og faglig stolthed. Det gælder både for arbejdet i BKF og i medlemmernes daglige arbejde »hjemme« i egen kommune.

De forhold har i år betydet, at vi har måttet sige farvel til tre bestyrelsesmedlemmer. Én fik nye opgaver efter kommunalvalget, suppleanten skiftede job, og vores ene næstformand blev kommunaldirektør. Derudover måtte vi sige farvel til vores formand i april måned, da han forlod sin stilling.

Der er naturligvis glædeligt at se, at vores medlemmer søger videre og udvikler sig fagligt. Samtidig kan det være en udfordring for os som forening.

Vores vedtægter har ikke en nærmere beskrivelse af, hvordan bestyrelsen og foreningen skal agere,

dels når vi skal have ny formand midt imellem to generalforsamlinger og ej heller, når vi ikke har en fuldtalig bestyrelse.

Bestyrelsen vil i den kommende periode fremadrettet drøfte, hvordan foreningen kan håndtere sådanne situationer.

Vi kan se, at det er vigtigt ift. vores arbejde at have en stærk bestyrelse, som kan løfte arbejdet i fællesskab og i samarbejde med de landsdækkende netværk kan repræsentere foreningen i alle de fora, vi bliver inviteret til.

BKF er afhængig af, at vi har en stor og engageret gruppe af frivillige aktive medlemmer, som tager del i arbejdet gennem regionsbestyrelser og netværk. De frivillige medlemmers indsats er afgørende i forhold til at understøtte bestyrelsens arbejde. Derfor skal der her siges et stort tak til alle. Uden jer ville foreningen ikke kunne løfte arbejdet i styregrupper, arbejdsgrupper, løbende faglige møder med vores interessenter samt den almene interessevaretagelse i forhold til lovgivning og implementering. Så tak for jeres indsats! ●

4.

DAGTILBUD

Dagtilbudsaftalen »Stærke dagtilbud – Alle børn skal med i fællesskabet« er blevet til lov. Derfor har vi nu vigtige opgaver med at implementere og realisere lovgivningen. Samtidig er det vigtigt for BKF, at vi fastholder det politiske momentum, som dagtilbudsområdet har lige nu.

Dagtilbud ligger højt på den politiske dagsorden. Ikke mindst fordi politikerne har indset, at dagtilbud har stor betydning for børns trivsel langt ind i ungdoms- og voksenlivet. En god start på livet i et dagtilbud af høj kvalitet betaler sig ikke bare økonomisk. Det manifesterer sig også i form af livskvalitet for børn og unge mange år efter.

Det er glædeligt, når der er respekt og forståelse for den faglighed, der findes i dagtilbuddet.

Det stiller samtidig krav til os om at kunne honorere forventningerne. Og det stiller krav om en god implementering og realisering af lovgivningen. Vi har fortsat et godt samarbejde mellem interessenterne i dagtilbudsområdet. Især gælder det, at vi skal have fokus på en fortsat faglig udvikling blandt såvel medarbejdere som ledere. I BKF har vi som chefforening et særligt fokus på udviklingen af ledere og den faglige ledelse. Det har vi, fordi vi ved, at stærk faglig ledelse har stor betydning for at opnå vellykkede resultater.

Belært af skolereformen, hvor meningene om reformen og metoderne har været stærke og divergerende, er der på dagtilbudsområdet en vilje til at samarbejde og gøre en forskel. Samtidig må konsen-

sus og harmoni ikke stå i vejen for, at der sker reel forandring. Vi skal kontinuerligt søge udviklingen og sætte dagtilbud på dagsordenen. For når meninger brydes og ideer afprøves, sker en bevægelse væk fra vanetænkning og »plejer«.

Den nye styrkede pædagogiske læreplan er omdrejningspunktet for den fortsatte udvikling af kvalitet i dagtilbud. Læreplanen retter et helt særligt fokus på læringsmiljøerne og legens betydning for barnets udvikling. Dagtilbuddet har dermed fået ny formålsbestemmelse, som fastsætter at: *»Dagtilbud skal fremme børns trivsel, læring, udvikling og dannelse gennem et trykt og pædagogisk læringsmiljø, hvor legen skal være grundlæggende, og der skal tages udgangspunkt i børneperspektivet«.*

Helt konkret betyder det, at barndommen har betydning i sig selv, og uanset hvilke tiltag, der planlægges, så skal der tages udgangspunkt i et børneperspektiv.

FAGLIG LEDELSE I DAGTILBUD

Den nye dagtilbudsreform retter et øget fokus mod faglig ledelse, som vi også har set med Folkeskolereformen. Faglig ledelse er i BKF's optik mere og andet end bare ledelse af faglige medarbejdere. Faglig ledelse handler om at se op, ud og omkring den enkelte institution. Vi kan forvente, at der fremadrettet i højere grad vil blive stillet krav til os som ledere. Krav om, at vi besidder kompetencerne til at indgå i og se mulighederne i samarbejde på tværs. På tværs af fagligheder, af traditionelle organisationsopdelinger og med aktører uden for den kommunale organisering.

BKF har derfor tidligt i arbejdet omkring dagtilbudslovgivningen gjort opmærksom på, at øget fokus på faglig ledelse kræver en særlig indsats i forhold til ledelsen i de enkelte dagtilbud, og i forhold til samarbejdet mellem institutionerne og forvaltningen.

En leder kan ikke alene løse opgaven med at skabe en institution af høj kvalitet. Der skal være kompetent personale i daginstitutionen, der skal være en god dialog med forvaltningen, og ledelsen skal kunne understøtte og inddrage tværgående løsninger og fagligheder. Vi skal sammen lykkes med den tidlige positive indsats, hvor vi har fokus på opgaven med at skabe bedre trivsel og udvikling for barnet, børnegruppen og udviklingen i den enkelte institution. ●

5.

MEST KULTUR FOR PENGENE

BKF har flere mærkesager, når det gælder kulturområdet. Nogle er nye som f.eks. arbejdet med musik og kulturskoler, andre er kendte dagsordener, som de regionale kulturaftaler, hvor vi endnu engang afventer et udspil fra ministeren og endelig er der samarbejdet mellem stat og kommunerne om udviklingen af vores samlede kulturtilbud.

Helt generelt er det behovet for politisk prioritering og fokus, som presser sig på. Altså spørgsmålet om, hvad der er vigtigt at arbejde med set i forhold til de økonomiske midler. Vi vil f.eks. gerne drøfte behovet for en politisk anerkendelse af, at forskelle i lokale forhold skal afspejles i rammerne for drift og udvikling af kulturtilbud, der bliver fastsat fra statens side. Endelig vil vi også gerne drøfte brugen af statslig styring via puljeordninger.

BKF arbejder målrettet for at få en bedre sammenhæng mellem de nationale og de kommunale kulturmidler og derved skabe størst mulig værdi af kulturmidlerne for alle borgere på tværs af landet og på tværs af store byer og provinsen.

Vi er sammen med KL gået i dialog med Slots- og Kulturstyrelsen om behovet for en ny tilgang til styringsfællesskabet mellem stat og kommune. Det gælder både for museer, egnsteatre og musikskoleområderne. Der er behov for plads til lokale prioriteringer, ud fra en erkendelse af, at der er begrænsede økonomiske ressourcer på området. Ikke alle kommuner og institutioner kan løfte de samme opgaver. Det gælder også for de kulturinstitutioner, som kommuner og staten driver i fællesskab. Her efterlyser vi større forståelse for, at vi har lokale særinteresser, som gør prioriteringerne forskellige.

På Fritidsområdet er det bl.a. DIF og DGI's fælles 25-50-75 vision, som skal få 600.000 flere danskere til at dyrke idræt og motion i år 2025, som har fyldt

den kommunale dagsorden. Visionen har bidraget til, at der i mange kommuner tænkes i nye tværfaglige koblinger mellem kultur- og fritidsområdet, plan og miljø, sundhed og nye former for organiseringer på området.

Et andet forhold, som vi er optaget af på fritidsområdet, er spørgsmål omkring stadionfaciliteter og DBU's forventninger hertil, som vi har drøftet med bl.a. KL.

KULTURSKOLER – TILSKUD SKAL GIVE MULIGHEDER, IKKE BEGRÆNSNINGER

BKF's kultur og fritidsnetværk har i år haft særlig fokus på musikskolerne og kulturskolerne. Det med baggrund i rapporten fra musikskoletænketanken, som udkom i august 2017.

I BKF mener vi, at der er behov for ny lovgivning på området, hvor vi går fra »skal have« musikskole til »kan drive« kulturskole. Med det mener vi, at vi skal beholde det lovpligtige musikskoletilbud, men rammerne for at have en bred kulturskole, som inkluderer en musikskole, skal have bedre vilkår. Den statslige refusion, som gælder for musikskolelærerne, skal kunne bruges til at understøtte et bredere kulturundervisningstilbud og ikke udelukkende kunne bruges i musikskolen. Den ændring vil give mulighed for, at den økonomiske refusion kan agere løftestang for et bredere og mere varieret kulturtilbud til børn og unge

Redegørelsen fra musikskoletænketanken viser, at der er social skævhed blandt eleverne. Meget få børn og unge fra økonomiske og sociale svage familier benytter musikskolerne. Det er ærgerligt, at ikke alle børn får de samme muligheder for at være en del af musikskolen. BKF vil gerne være med til at se på,

hvordan vi kan ændre det forhold, så musik- og kulturskolerne reelt bliver et tilbud til alle børn og unge.

DE REGIONALE KULTURAFtaler

Kulturministeren har lagt op til, at der i år skulle ske en nytænkning af kulturaftalerne. I skrivende stund tyder det dog på, at ministeren renoncerer, idet der har vist sig et bredt ønske fra kulturregionerne om at fastholde den gældende praksis med 4-årige aftaler på området.

I BKF afventer vi imidlertid, hvad der skal ske med de tidligere amtsmidler. Ministeren har givet indikationer på, at der skal ske en ændring af udmøntningen af midlerne. Et ikke utænkeligt scenarie er, at amtsmidlerne overgår fra et fast generelt tilskud til de enkelte kulturinstitutioner til at blive en økonomisk pulje, hvorfra man kan ansøge om midler til et bestemt formål. Det vil være en betydelig indirekte spareøvelse for de nuværende modtagere af amtsmidlerne. Puljemidler kan ikke på samme måde garantere et fast tilskud til f.eks. daglig drift, da puljemidler ofte er bundet op på et formål og kriterier for tildeling af midlerne. Det er i BKF's optik ikke nødvendigvis en god vej frem for at skabe mest kultur for pengene.

BKF opfordrer til, at der snart kommer »klar tale« fra ministeren omkring rammevilkårene for de regionale kulturaftaler samt en afmontering af usikkerheden omkring amtsmidlerne.

VISIONER FOR MUSEUMSOMRÅDET

Museumsområdet afventede i starten af året med spænding ministerens eventuelle ændringer på området på baggrund i de to visionsgruppers afrapportering i forhold til nye modeller for hhv. opgavefordeling mellem museerne, samspil mellem stat og kommune, og den statslige finansiering af museumsdrift. Gruppernes afrapportering blev fremlagt i december 2017 og affødte en større debat om museernes vilkår. Debatten kulminerede i forbindelse med ministerens konference »Visioner for museumsområdet« tilbage i januar i år, men klingede herefter ud.

Siden er der ikke sket meget, og der er endnu ikke kommet nogle politiske bud på ændringer. Konklusionen må være, at den siddende minister ikke vurderer, at det vil være muligt at opnå et flertal bag ændringer på området på nuværende tidspunkt. ●

FORMERLY
IEVA
SINCE 1981

6.

KVALITET I FOLKESKOLEN – VI MENER DET

Omdrejningspunktet for skolenetværkets arbejde er kvalitet. Hvordan vi som ledere kan og skal arbejde med at skabe kvalitet, hvilke rammer og vilkår, der understøtter kvaliteten, og hvilke konkrete greb, der kan gøres for at sikre høj kvalitet. Eller sagt helt overordnet: hvordan vi kan skabe den folkeskole, som det politiske niveau har ønsket; hvor eleverne lærer mere, hvor der er tillid til de professionelle dømmekraft, og hvor den sociale arv brydes.

Vi kan i arbejdet med folkeskolen ikke længere tale om, at vi arbejder med en ny skolereform. Vi arbejder ud fra en Folkeskolelov, som sætter rammerne for, hvordan vi skal udvikle folkeskolen. Det betyder ikke, at vi nu er færdige med implementeringen af reformen, og at alting kører snorlige. Tværtimod er der mange af intentionerne med reformen, som på nuværende tidspunkt ikke er opfyldt. Særligt når det gælder at skabe en mere varieret, mere motiverende og mere fysisk aktiverende skoledag, hvor eleverne lærer mere, og hvor der er større sandsynlighed for at bryde den sociale arv. Det er vi optaget af at ændre på.

På nuværende tidspunkt er det vigtigt at være opmærksom på, at viden fra implementeringsforskningen peger på, at omfattende ændringer i organisationer kræver minimum fem år, ofte mere, før der kan ses effekter. Men tålmodighed kan være en svær dyd. Derfor arbejder BKF for at fastholde alle aktører på fortsat at fokusere på indhold og intentioner for reformen. Og på ikke at skabe unødigt uro om rammer for og forventninger til skolerne.

Samtidig vil vi også gerne støtte op om dialogen og arbejdet i »Ny Start for Folkeskolen«. Lærernes arbejdstidsaftale var endnu en gang en knast ved årets overenskomstforhandlinger, og vi er derfor positive overfor initiativet med at give en kommission arbejdsro til at se på en løsning for lærerne. Vi har tillid

til, at en god dialog, som ikke er under indflydelse af presset fra en igangværende overenskomstforhandling, kan åbne op for, at der kan komme ny løsning på plads.

Mens kommissionen arbejder, har vi fra BKF's side opfordret til, at man kommunalt og på skoleniveau tager udgangspunkt i de dialogoplæg, som alle parter har medvirket til at udarbejde. Dvs. dialoger om arbejdet med fælles mål og kvalitetsforståelser samt dialoger om de digitale læringsplatforme og brugen heraf i arbejdet med mål, feedback og progressionsvurdering.

FORSKNING PEGER OS I DEN RIGTIGE RETNING

Vi ved fra forskningen, at det som har afgørende betydning for kvaliteten i folkeskolen er stærk faglig ledelse, der tager udgangspunkt i en meningsfuld brug af data om elevernes progression og trivsel. En ledelse, som går i dialog med medarbejderne om den konkrete pædagogisk-didaktiske praksis med henblik på at udvikle denne.

Det er derfor også de overordnede pejlemærker for BKF's arbejde med skabe de bedste rammer for en folkeskole af høj kvalitet. Elementerne er indbyrdes afhængige, og derfor kan man ikke alene fokusere på f.eks. brugen af data som grundlag for udvikling, hvis ikke vi har øje for, hvordan helheden understøtter udviklingen af delene.

Så hvis vi f.eks. arbejder med, hvordan vi kan blive bedre til at indsamle, registrere, analysere og i sidste ende indarbejde viden om elevernes udvikling i den daglige praksis, så er vi afhængige af en stærk faglig ledelse, som kan hjælpe i forståelsen og brugen af data.

Skoleverdenen har grundlæggende det problem, at der er masser af såvel kvantitative som kvalitative data til rådighed, men de anvendes sjældent til at identificere sammenhænge og drage konklusioner, og endnu sjældnere til reelt at ændre praksis. BKF er optaget af, hvordan vi på skole- og klasseniveau får fokus på kun at indsamle de data, som rent faktisk siger noget om elevernes udvikling, og især på hvordan vi etablerer en praksis, hvor medarbejdere, ledelse, elever og forældre rent faktisk anvender data som grundlag for samtaler og udvikling. I og udenfor de digitale platforme.

Forvaltning og skoleledelse har en helt afgørende rolle i forhold til at etablere systematikken om indsamling og registrering af data samt i at rammesætte dialogen om og anvendelsen af disse data som en naturlig del af skolens hverdag. I ledelsesdiskussio-

nerne, i de faglige prioriteringer, i udviklingen af praksis. En central opgave er prioriteringen af, hvilke data der skal indsamles og anvendes, så vi ikke ender i et bureaukratisk registreringskaos.

Vi ved, at en systematisk målfastsættelse, feedback til eleverne i forhold hertil samt justering i praksis i forhold til elevernes udvikling er vigtigt for elevernes læring. På samme vis ved vi, at dialog om elevernes læring og om effekten af forskellige didaktiske tiltag rent faktisk ændrer praksis. Det har været udgangspunktet for BKF's deltagelse i de nationale processer om de forenklede fælles mål. Det førte i foråret 2018 til, at videns- og færdighedsmålene nu blot er vejledende, mens kompetencemålene fortsat er obligatoriske. Arbejdet med ministerium, KL, lærerforening m.v. på dette felt har fyldt og fylder fortsat meget i skolenetværkets arbejde. ●

7.

BØRN OG UNGES TRIVSEL ER ET FÆLLES ANSVAR

At arbejde på tværs er en grundpræmis, når det gælder arbejdet med udsatte børn og unge og deres trivsel.

Børnene bevæger sig ind og ud af forskellige arenaer i løbet af en dag, en uge, et år. Derfor er børns trivsel et fælles ansvar – uanset hvor vi møder børnene.

Det stiller krav til de fagprofessionelle, som skal have blik for de udsatte børn og unge i almenområdet, i sundhedsplejen, i fritidsmiljøet og ikke kun i specialtilbuddene. Det er et arbejde vi, som med alt andet, kontinuerligt skal arbejde med at blive bedre til, uanset hvor vi møder børnene.

En tidlig forebyggende indsats kan kun ske, hvis der også sker en tidlig opsporing af børns problemstillinger.

BKF mener, at dette sker ved, at man samarbejder tværfagligt i forhold til barnets problemstillinger. Vi er fælles om at sikre gode læringsmiljøer, hvor der både er fokus på det faglige og sociale samt trivselsmæssige problematikker. Vi skal lykkes sammen.

MINISTERENS NYE TØRRESNOR

Børne- og Socialminister Mai Mercado har siden 2017 udgivet en såkaldt tørresnor, som er en opgørelse af hver enkelt kommunes sager på børnehandikapområdet, som er blevet omgjort eller hjemvist i Ankestyrelsen.

Kommunernes sagsbehandling på børnehandikapområdet skal følge lovgivningen. Det er vi naturligvis ikke uenige i. Men opgørelsen af tal alene har svært ved at bidrage med læring og kvalitetsudvikling i forhold til kommunernes sagsbehandling på området.

I forhold til de opgjorte tal i tørresnoren vil vi tilføje, at de ikke udelukkende er udsagn om sager, hvis afgørelse er blevet omgjort af Ankestyrelsen.

Tallene er opgjort i omgørelsesprocenter, og det dækker over både hjemviste og omgjorte sager fra Ankestyrelsen. Hjemviste sager fra Ankestyrelsen er ikke det samme som omgjorte afgørelser, hvor kommunen vurderes at have lavet en forkert afgørelse. Hjemviste sager er f.eks. sager, hvor der mangler oplysninger i en sag og derfor sendes tilbage til kommunen for at de skal genfremsende sagen nu inklusiv de manglende oplysninger. Derefter kan Ankestyrelsen tage stilling til, hvorvidt kommunen har afgjort sagen korrekt.

Vi har siden tørresnorens offentliggørelse taget kontakt til Ankestyrelsen for at indgå i et samarbejde og ikke mindst også for at drøfte tallene bag tørresnoren. Det har vi en fælles interesse i sker i dialog og ikke ved, at ministeren hænger tal på en tørresnor.

SKILSMISSEOMRÅDET

Der er opnået politisk enighed om at oprette et nyt Familieretshus, der skal behandle skilsmisssager, hvor der er børn og unge under 18 år involveret.

Det er positivt, at vi får et nyt retssystem for området, som tager bedre hånd om de konfliktfyldte skilsmisser, hvor børn og unge ofte kommer klemme i forældrenes konflikt. Der er i de sager behov for et tættere samarbejde mellem Statsforvaltningen og kommunerne.

I vores høringssvar til lovudkastet har vi også gjort opmærksom på, at loven skal være tydelig omkring samarbejdet mellem Familieretshusene og kommunerne.

Kommunerne fremstår snarere som en part, der skal levere information til Familieretshuset end en egentlig samarbejdspart i de konfliktfyldte skilsmisssager.

Ofte kender vi i kommunerne familierne og deres kontekst. Vi kan bidrage med viden og være med til at samordne indsatserne, så der ikke sker dobbeltforløb for børnene, når også Familieretshuset har mulighed for at lave foranstaltninger for barnet, som måske allerede har en sag hos kommunen pga. mistrivsel. Sager, som vi har pligt til at reagere på.

BKF ser en risiko for, at de to velmenende indsatser overfor barnet kan modarbejde hinanden. Det gavner ingen.

Lovteksten er kendetegnet ved, at der ikke har været kommunale repræsentanter med i det forbedrende lovarbejde. Derfor håber vi, at der kommer repræsentanter fra kommunerne med i det foreslåede rådgivende udvalg for Familieretshusene.

BKF stiller sig gerne til rådighed i arbejdet frem mod lovens ikrafttrædelse 1. april 2019.

For vi skal have barnet i centrum og forpligtende samarbejder mellem Familieretten og kommunerne. Ellers opnår vi ikke intentionerne bag den nye og i mange tilfælde rigtig positive nye lov omkring konfliktfyldte skilsmisser.

UDSATTE BØRNS SKOLEGANG

Uddannelse er vejen til det gode liv, det ved vi. Derfor er en god skolegang helt fundamentalt for, at alle

børn – ikke mindst de udsatte børn – kommer godt ind i ungdoms- og voksenlivet.

Børns Vilkår har i år lavet en rapport, der viser, at udsatte børn ikke har et alderssvarende fagligt niveau i skolen. Vi har i kommunerne et tværgående fælles ansvar for at lykkes med at udjævne uligheden mellem udsatte børn og unge og børn og unge uden en foranstaltning. Det ved vi kan være en udfordring.

Men det er ikke kun i den kommunale forvaltning, at vi skal udvikle det tværfaglige samarbejde. Også på politisk niveau kan vi se, at der er mulighed for at udvikle det tværministerielle samarbejde.

Lige nu ligger fokus på arbejdet med udsatte børn og unges skolegang først og fremmest hos Børne- og Socialministeriet. Vi mangler at se et tæt samarbejde med Undervisningsministeriet omkring udsatte børn og unges skolegang. Børne- og Socialministeriet har i samarbejde med Socialstyrelsen og KL i år udgivet inspirationshæftet »Der er god grund til at interessere sig for udsatte børn og unges skolegang«. Her ville det være oplagt, hvis også Undervisningsministeriet havde været en del af arbejdet med hæftet.

For BKF er problemstillingen så afgørende, at vi har valgt at tage det op som tema for en af samtale-salonerne på årsmødet 2018. Vi skal sætte gang i en dialog mellem alle involverede parter. For vi skal have høje ambitioner for alle børn og unge. ●

8.

UNGEOMRÅDET PÅ DEN POLITISKE DAGSORDEN

I efteråret 2017 blev der indgået aftale om etablering af den Forberedende Grunduddannelse (FGU). Aftalen er senere fulgt op med lovgivning, og i øjeblikket er mange parter i fuld gang med implementering. I BKF glæder det os, at FGU nu etableres. Der er behov for et kvalificeret tilbud til en gruppe af unge, som har behov for særlig opmærksomhed efter folkeskolen. Vi vil derfor som kommunale chefer meget gerne bidrage til, at den nye grunduddannelse kommer godt på vej.

Det er som udgangspunkt vigtigt, at uddannelses- og arbejdsmarkedssystemet for de svageste unge bliver mere enkelt, tilgængeligt og gennemskueligt. Det er endvidere vigtigt, at undervisningsformen i den forberedende grunduddannelse baserer sig på praksispædagogik og en stærk integration af de almene fag: dansk og matematik.

Aftalen har dog også mange færemomenter. Staten sætter sig stærkt på den overordnede styring og tilsynet, mens ansvaret for og tilsynet med den enkelte unges uddannelsesplan overlades til kommunerne. Det samme gælder finansieringen af 65 % af omkostningerne.

Princippet om at de der betaler for musikken, bestemmer melodien, gælder ikke i fuldt omfang. Det risikerer at blive dyrt og svært styrbart for de enkelte kommuner.

Udover finansieringen er der flere opmærksomhedspunkter:

- Nærhed omkring tilbuddet kontra bæredygtigheden for de tre spor bliver vanskelig at få afbalanceret.
- Organiseringen i den enkelte kommune bliver afgørende for om de ellers gode målsætninger kan indfries, herunder status for de nuværende UU'er.
- Det er ikke kun på de nye FGU'er der er behov for kompetenceløft – det samme gælder i den enkelte kommune.
- Den gennemgående kontaktperson er en nyskabelse og et godt bud på at forbinde de unges livsverden med de offentlige institutioners livsverden.

NY MÅLSÆTNING FOR DE UNGE

Med aftalen er der også kommet en ny målsætning, som BKF kan bakke op omkring. Det er en væsentlig og rigtig målsætning, at 90 % af alle unge gennemfører en ungdomsuddannelse, inden de fylder 25 år.

For at sikre målsætningen er det afgørende, at de unge får god vejledning i valg af uddannelse, at der er de rette tilbud og sidst men ikke mindst, at

de unge gennemfører den påbegyndte ungdomsuddannelse.

Det er folkeskolens ansvar, at de unge gennemfører folkeskolen, og det er ungdomsuddannelsens ansvar, at de gennemfører ungdomsuddannelsen.

Ungdomsuddannelserne har ansvaret for, at uddannelserne er tilrettelagt så fleksibelt og med individuelle hensyn, så det er muligt for også udfordrede unge at gennemføre en ungdomsuddannelse. Fastholdelse i uddannelserne er uddannelsesinstitutionernes ansvar. Forskningen viser, at unge motiveres af forskellige faktorer, og det skal uddannelsernes indhold og opbygning afspejle.

Når det er sagt, er det derudover vigtigt at pointere, at hvis det skal lykkes, kræver det et stærkt tværfagligt samarbejde.

Der er grupper af unge, der er særligt udfordrede. Det kan eksempelvis være misbrug, psykisk sygdom mv. Her har vi som kommuner en særlig forpligtigelse til aktivt at gå ind i samarbejdet med ungdomsuddannelserne.

Når vi betragter de sårbare unges trivsel, er der ingen tvivl om, at én (af mange) væsentlige pointer er at få bragt vores brede og mangfoldige forenings- og kulturliv i spil for den gruppe af unge. Vi må i fællesskab forsøge at aktivere de mange positive og brugbare ressourcer, der findes her.

Vi har i BKF ikke svaret på, hvordan vi lykkes med at få bragt kultur- og fritidslivet bedre i spil for de unge. Ikke desto mindre er det en relevant problemstilling, som BKF gerne vil adressere bredt blandt vores medlemmer.

EN SAMMENHÆNGENDE KOMMUNALINDSATS PÅ UNGEOMRÅDET

Med aftalen skærpes det kommunale ansvar for målgruppen, og der tillægges en række nye opgaver, som BKF bakker op om. Særligt ordningen med en gennemgående kontaktperson og en opsøgende og opfølgende indsats over for målgruppen er vigtig.

Det kommunale ansvar kan i kort form beskrives som:

- Det individuelle myndighedsansvar overfor den enkelte unge, konkretiseret gennem en imø-

dekommende uddannelsesplan og løbende opfølgning indtil den unge er i uddannelse eller beskæftigelse, herunder aktuel målgruppevurdering.

- Det kommunikerende ansvar over for de unge og deres forældre, så de møder kommunen som en samlet indsats.
- Det koordinerende ansvar inden for kommunen mellem folkeskole, ungdomsvejledning og beskæftigelsesindsats, samt samspillet med den lokale FGU-skole og moderinstitutionen.
- Det faglige ansvar i forhold til vejledere og kontaktpersoners kompetencer.
- Det specialpædagogiske ansvar over for den enkelte unge, der sikrer socialpædagogisk støtte, herunder samspil med misbrugsindsatser, kriminalforsorg etc.
- Det datadisciplinære ansvar, der sikrer etikken og samkøring af den individuelle »Min Plan« og ungedatabasen.
- Tilsynsansvaret for skolens arbejde med udmøntningen af uddannelsesplanen, herunder samspillet med statens overordnede tilsyn med institutioner og skoler.

HVAD SKAL DER SKE MED 10. KLASSE?

BKF har længe efterlyst en afklaring af 10. classes fremtid og rolle i forhold til at få de unge videre i en ungdomsuddannelse. 10. klasse tilbuddet var desværre ikke en del af kommissoriet for ekspertgruppens arbejde for en bedre vej til erhvervsuddannelse.

Vi har brug for, at der træffes beslutning om, hvad 10. klasse grundlæggende skal bruges til. Er det forberedelse til en erhvervsuddannelse? Eller er der andre formål med 10. klassetilbuddet. BKF mener, at det er den centrale problemstilling i forhold til 10. klasse, som skal afklares, så det kan blive et relevant fagligt tilbud til de unge.

Derfor hilser BKF det velkomment, at regeringen nu vil nedsætte et ekspertudvalg, som skal se på fremtiden for 10. klasse. Det er der behov for, efter vi har haft et grundigt gennemsyn af hele ungdomsuddannelsesområdet. Forhåbentlig vil 10. klasse være den sidste faktor, som kan være med til at skabe en forbindelse på tværs af ungdomsuddannelserne. ●

9.

ÅRETS HØRINGSSVAR

I løbet af året har BKF svaret på en del høringer. Nogle har vi ingen kommentarer til mens andre er af så væsentlig karakter, at der bliver brugt tid på at skrive et nøje overvejet svar til lovforslaget.

Vi har valgt at vores pointer for nogle af de vigtigste høringssvar fra det seneste år indgår her i årsberetningen og ellers henviser vi til, at finde forenings høringssvar på vores hjemmeside www.bkchefer.dk

FAMILIERETSSYSTEMET

Det faldt i år en politisk aftale på plads omkring skilsmisssystemet i form af aftalen om at oprette nye familieretshuse. BKF har været aktive omkring forarbejde med lovgivningen og har deltaget i flere møder herom. I den lovttekst, som kom til høring har vi givet et omfattende høringssvar, hvor vores hovedbudskab har været: »sørg nu for, at der kommer reelt samarbejde mellem familieretshusene og kommunerne«. Som lovtteksten var formuleret i høringen, kunne det nemt blive til, at kommunerne blot skulle levere input og svar på henvendelser fra Familieretshusene, men alligevel få status af en reel part, som kan blive inddraget i løsningen omkring familien. Det mener vi er vigtigt, da de familier, som har en konfliktfyldt skilsmisse, ofte også har en sag hos kommunen, eller at barnet eller børnene følger skilsmissegang via deres skole eller andet. Derfor påpegede vi, at hvis intentionen med loven skal være reel omkring samarbejde mellem de forskellige instanser, så skal der arbejdes med lovgivningsteksten.

LOVFORSLAG – MERE KVALITET I PLEJEFAMILIER

BKF har fokus på at sikre tilstrækkelig kvalitet i plejefamilier i takt med, at andelen af børn og unge, der anbringes i plejefamilier stiger. Desuden har vi fokus på det forhold, at det nu er Socialtilsynet, der godkender og fører generelt tilsyn med plejefamilierne.

Vi har i vores høringssvar til lovforslag, som regulerer plejefamilierne, lagt vægt på, at der fortsat er fokus på fleksibiliteten omkring godkendelsen af plejefamilierne, så der løbende er tilstrækkeligt med kvalitet i plejefamilierne og efterspørgslen efter plejefamilier kan imødekommes – også i akutte situationer. BKF finder det positivt, at der arbejdes målrettet med at øge plejefamiliernes kompetencer fra flere centrale aktører, herunder Socialstyrelsen, Socialtilsynet og kommunerne.

LOVFORSLAG OM BEKÆMPELSE AF UNGDOMSKRIMINALITET

Det er i år kommet en politisk aftale om en lov om ungdomskriminalitet, hvor børn helt ned til 10 år kan stilles for ungdomskriminalitetsnævn. BKF har i vores høringssvar til lovforslaget udtrykt stor bekymring for børn og unges retssikkerhed inden for de rammer, som lovgivningen udstikker. Samtidig er vi også bekymrede for vilkårene for samarbejdet mellem Ungdomskriminalitetsnævnet og kommunen. Vi forudser, at loven bliver ikke bare udgiftsdrivende men også skaber ekstra bureaukrati, samt tilsidesætter vores faglighed inden for socialt udsatte børn og unge.

Vi er oprigtigt bekymrede for, hvorvidt loven vil være med til at opnå målet om at mindske kriminaliteten blandt børn og unge. Et kriminalitetstal, som vel at mærke har været faldende gennem en årrække.

BEKENDTGØRELSE OM PÆDAGOGISKE LÆRINGSMÅL I DAGTILBUD

BKF er generelt positiv overfor bekendtgørelsen. Bekendtgørelsens 12 læringsmål og indholdsbeskrivelser er konkrete og håndgribelige at arbejde ud fra i praksis. Det er dejligt at se, at materialet er blevet forfinet og mere præcist, siden arbejdsgrupperne afleverede deres bidrag og frem til nu. Dog mener vi, at der mangler stringens i måden, hvorpå indholdet i de seks læreplanstemaer beskrives i bilagene til bekendtgørelsen. For nogle af temaerne uddybes de to læringsmål i indholdsbeskrivelsen, mens der for andre temaer står noget udvidende om de to læringsmål. Det tager lidt tid at forstå, at der ikke er en fast logik i opbygningen.

OBLIGATORISK DAGTILBUD FOR TIL 1-ÅRIGE I UDSATTE BOLIGOMRÅDER

Her gjorde vi bl.a. opmærksom på, at der allerede i dag er lovhjemmel til, at kommunerne kan træffe beslutning om, at et udsat barn indskrives i dagtilbud. En sådan beslutning træffes på baggrund af en faglig vurdering i de konkrete tilfælde. BKF er derfor bekymrede for, at lovforslaget kan virke stigmatiserende i forhold til familier i udsatte boligområder. Derudover kan lovforslaget betyde ekstra administrative opgaver samt give kapacitetsudfordringer. Og igen følges lovforslaget af endnu en pulje.

LOVFORSLAG OM PLACERING AF DAGTILBUD

Her er endnu et eksempel på, at vi faktisk allerede har den nødvendige lovgivning til at løse de udfordringer, som regeringen ønsker løst via denne lov. Problemer, som vi forstår og er enige i skal løses. Men udfordringerne skal i stedet løses ved at arbejde med at skabe god kvalitet i daginstitutionerne inden for den gældende lovgivning.

Rigtig mange forældre ønsker forståeligt nok en dagtilbudsplads tæt på deres bopæl. Lovforslaget vil være et brud på det frie valg af dagtilbud for forældre med børn i udsatte boligområder. De mister hermed muligheden for at få en plads i et dagtilbud i deres eget boligområde, hvis der i forvejen er 30 % indskrevet fra området, selvom der er plads i dagtilbuddet.

HØRINGSSVAR VEDR. TO PULJE-BEKENDTGØRELSE I FORLÆNGELSE AF DEN NYE DAGTILBUDSLOV

Der blev ifm. den nye dagtilbudslov oprettet to puljer dels til flere pædagoger til institutioner med mange børn i udsatte positioner og dels en pulje til fagligt og ledelsesmæssigt kompetenceløft.

Igen gjorde vi opmærksom på, at puljer er administrativt tunge og bureaukratiske og i modstrid med regeringens ønske om at afbureaukratisere. Det vil i praksis betyde færre ressourcer til vores kerneopgave – altså tiden til børnene – pga. de omfattende krav til dokumentation og administration.

OBLIGATORISKE SPROGPRØVER I UDSATTE BOLIGOMRÅDER – EN DEL AF GHETTOPLANEN

BKF støtter overordnet set ikke lovforslaget. Nogle af vores hovedkritikpunkter er blandt andet, at vi finder, at de eksisterende sprogscreeninger i dagtilbud og i folkeskolen allerede giver den nødvendige viden om børn og unge, som har behov for særlig sprogstimulering. BKF undrer sig over, at lovteksten alene vedrører skoler, hvor mere end 30 % af elevgruppen kommer fra udsatte boligområder. Ud fra et lighedsprincip burde bestemmelsen gælde for alle børn. Derudover undrer vi os over, at grundprincippet om, at folkeskolens undervisning er gratis, udfordres med lovforslaget, idet tilbuddet om særlig sprogundervisning i sommerferien kræver deltagerbetaling. BKF kan ikke støtte dette. Hvis et barn har brug for særlig bistand for at kunne gennemføre grundskoleforløbet bør dette håndteres indenfor rammerne af specialpædagogisk bistand og dermed være gratis

BKF kan heller ikke støtte forslaget om, at ministeren kan nedlægge en folkeskole, som ikke har indfriet målene i handleplanen. Dette er en kompetence, der er placeret hos Kommunalbestyrelsen, og BKF ser grundlæggende ikke anledning til at ændre på dette.

GODKENDELSE AF FRIE GRUNDSKOLER

BKF har ikke nogen bemærkninger til selve bekendtgørelsesteksterne, men alene til bilag 1 og 2.

BKF finder det dybt kritisabelt, at der i bilag 1 og 2 stilles krav om, at de berørte skoler ikke må ledes af

eller beskæftige personer som offentligt, men udenfor deres arbejdsmæssige sammenhæng, har haft en adfærd eller har ytret sig på en måde, som er uforenelig med frihed og folkestyre. Tilsvarende for nuværende eller kommende bestyrelsesmedlemmers adfærd og ytringer udenfor rollen som bestyrelsesmedlem for skolen.

BKF støtter, at en sådan adfærd og sådanne ytringer ikke må præge selve skolen eller skolens drift, herunder adfærd og ytringer der gøres på skolens vegne eller indenfor skolens rammer, hvilket tilsynet med skolen skal sikre. Vi finder det endog meget betænkeligt, at der stilles krav om, at dette også skal gælde for adfærd og ytringer udenfor den arbejdsmæssige sammenhæng.

BKF bemærker, at det vil være endog særdeles vanskeligt for en skole at sikre eller kontrollere, at medarbejdere, ledere eller bestyrelsesmedlemmer ikke i deres civile liv har en adfærd eller ytrer sig på en måde, som er uforenelig med frihed og folkestyre, ligesom definitionen heraf vil være vanskelig at formulere entydigt.

DEN FORBEREDENDE GRUND- UDDANNELSE LOVUDKAST 1 OG 3

Generelt set finder BKF lovforslaget – og aftalen om FGU – positiv. Den rummer mange gode muligheder for at gøre arbejdet med de svage unges uddannelse mere målrettet. Lovforslaget omkring FGU følger langt hen ad vejen anbefalingerne fra Ekspertudvalget, hvilket er positivt.

For kommunerne kan finansieringen blive en udfordring, og der kan inden for loven være modsatte økonomiske incitament. Derudover kan der også være behov for et kompetenceløft for medarbejdere og ledere i kommunen i forhold til at skulle løfte opgaven.

Endelig bør loven sikre, at den unge har størst mulig valgfrihed til at vælge FGU-institution, dvs., at det er problematisk, at der sættes begrænsninger for, hvilke geografisk FGU-institution, den unge kan vælge. Loven kan i værste fald medføre, at en ung, der bor tæt på en FGU-institution i nabokommunen, er nødt til at vælge en FGU-institution, der ligger meget længere væk, fordi kommunens unge kun kan vælge én specifik FGU-institution. ●

BESTYRELSEN

Ane Stallknecht
FORMAND FOR BØRNE- OG KULTURCHEFFORENINGEN

Merete Villsen
FORMAND FOR DAGTILBUDSNETVÆRKET

Steen Lindgaard
FORMAND FOR KULTUR- OG FRITIDSNETVÆRKET

Gorm Bagger Andersen
FORMAND FOR SKOLENETVÆRKET

Lars Sloth
FORMAND FOR UNGENETVÆRKET

DAGSORDEN FOR GENERALFORSAMLING

TORSDAG D. 15. NOVEMBER 2018 KL. 15.15
PÅ BEST WESTERN HOTEL NYBORG STRAND

1. Valg af dirigent
2. Valg af stemmetæller
3. Formandens mundtlige beretning
4. Regnskab
Der aflægges regnskab for perioden 1.1 – 31.12. 2017
5. Indkomne forslag
Bestyrelsen har ikke modtaget nogen forslag til dagsorden.
6. Godkendelse af budget for 2019, herunder fastsættelse af kontingent
7. Valg af formand for 2 år
Region Hovedstaden opstiller Anne Vang Rasmussen, direktør i Ballerup Kommune, som kandidat til formandsposten for BKF.
8. Valg af 4 bestyrelsesmedlemmer for 2 år
På valg er:
Steen Lindgaard, genopstiller
Ane Stallknecht, genopstiller
Merete Villsen, genopstiller
Pernille Salamon Halberg, genopstiller ikke, da hun er udtrådt af foreningen
9. Valg af bestyrelsesmedlem for 1 år
Mette Høck Bostrup er udtrådt af foreningen og bestyrelsen. Derfor skal der vælges et bestyrelsesmedlem for 1 år.
10. Valg af henholdsvis 1., 2. og 3. suppleant for 1 år
11. Valg af revisor for 1 år
12. Valg af 1. revisorsuppleant for 1 år
13. Eventuelt

REGNSKAB 2017

	REGNSKAB 2017	BUDGET 2017
INDTÆGTER		
KONTINGENT	1.047.677	1.000.000
ÅRSMØDE ¹	1.202.495	1.100.000
RENTER M.V. ²	903	1.500
INDTÆGTER I ALT	2.251.075	2.101.500
UDGIFTER		
BESTYRELSESMØDER	122.658	140.000
REGIONSFORMANDSMØDER ³	108.559	50.000
ÅRSMØDE ⁴	822.157	750.000
ANDRE MØDER	64.947	160.000
LANDSDÆKKENDE NETVÆRK ⁵	63.232	150.000
ADMINISTRATION (PORTO, KONTORHOLD, HONORAR)	682.965	790.000
DIVERSE (GEBYR, GAVER)	3.792	40.000
EKSTERN KONSULENTBISTAND	-	-
FOLKEMØDE	46.598	20.000
UDGIFTER I ALT	1.914.908	2.100.000
RESULTATOPGØRELSE		
SAMLEDE UDGIFTER	1.914.908	2.100.000
SAMLEDE INDTÆGTER	2.251.075	2.101.500
RESULTAT	-336.167	-1.500
FORMUOPGØRELSE		
BEHOLDNING PR. 31.12.2017	524.423	
BANK ERHVERV PR. 31.12.2017	525.661	
BEHOLDNING I ALT PR. 31.12.2017	1.050.084	
ÅRETS FORMUEFORØGELSE	336.167	

Generel kommentar

Mødeomkostningerne er betydeligt lavere i 2017 end budgetteret. Det skyldes i høj grad, at vi er gået fra den høje til den lave takst for transportgodtgørelse.

Noter

1. Flere deltagere end budgetteret.
2. Renteindtægterne er faldet grundet lavere kassebeholdning.
3. Der var ikke budgetteret med fælles kickoff-møde, og så er nogle udgifter til fællesmøder tidligere bogført under bestyrelsesmøde. De er nu opgjort under denne post for 2017.
4. Forhøjet udgift til Nyborg Starnd pga. flere deltagende, og større udgift til oplægsholdere end budgetteret. Bl.a. fordi vi valgte at afholde Samtalesaloner.
5. Der er færre medlemmer af netværkene i 2017, hvilket afspejler sig i udgifter til transport og mødelokaler.

REVISORPÅTEGNING

Som foreningsvalgt revisor har jeg gennemført revision af regnskab 2017 for Børne- og Kulturchefforeningen.

Revisionen har ikke givet anledning til bemærkninger og foreningens likvider kr. 1.060.084,19 er til stede på foreningens bankkonti.

Ejner Jensen
REVISOR FOR BØRNE- OG KULTURCHEFFORENINGEN

BUDGETFORSLAG 2019

	BUDGET 2019	BUDGET 2018
INDTÆGTER		
KONTINGENT	1.000.000	1.000.000
ÅRSMØDE	1.000.000	1.000.000
RENTER M.V.	500	500
INDTÆGTER I ALT	2.000.500	2.000.500
UDGIFTER		
BESTYRELSESMØDE	135.000	120.000
FÆLLESMØDE	110.000	80.000
ÅRSMØDE	760.000	750.000
ANDRE MØDER	120.000	100.000
NETVÆRK	110.000	100.000
ADMINISTRATION	750.000	790.000
DIVERSE	15.500	10.500
FOLKEMØDE	0	50.000
UDGIFTER I ALT	2.000.500	2.000.500

Note

Budgettet forudsætter en fastholdelse af kontingentet på 2.500 kr. pr. medlem.

Indtægter

Kontingent: Budgetteret med 400 medlemmer i 2018.

Årsmøde: Budgetteret med 2 dage i lighed med 2018.

Beregnet efter 250 betalende gæster.

Udgifter

Der er ikke ændret i den samlede udgift, men de enkelte poster er blevet tilrettet ift. det faktiske brug set i forhold til tidligere år.

Bestyrelsen har ikke budgetteret med deltagelse i Folkemøde 2019.

